

2025 Jaargang 14 nr 5

Schrijfglossy

Zinexpres

In dit nummer

- Schrijven op de tast
- Schrijven uit eigen werk
- Mesostichon

Vooraf

Voorlezen uit eigen werk. Ik heb het als schrijver van twee romans diverse keren mogen doen. Uiteraard heb ik eruit voor-gelezen tijdens de boekpresentaties en de laatste keer was alweer een paar jaar te- rug tijdens een open podium in Huizen. Een aanrader trouwens om daar als auteur of toehoorder een keer naartoe te gaan. Mijn eerste roman is intussen tien jaar oud en dan dreigt hij in de vergetelheid te ra- ken, eruit voorlezen gebeurt niet meer zo vaak. Daarom heb ik recent heel onbe- scheiden een Schrijfcafé volledig opgehan- gen aan die roman en er passages uit voorgedragen. Ook in deze Schrijfglossy staat 'De man met de hoed' flink in de schijnwerpers. Bescheidenheid siert de mens, zei mijn moeder altijd. Maar met al- leen bescheidenheid kom je niet ver als je een beetje bekendheid wilt krijgen. Veel kijk-, lees- en schrijfplezier!

Corrie Gramser

zinexprez@gmail.com

Inhoud

- 2 - Vooraf / Inhoud
- 3 - Schrijfcafé 'Schrijven uit eigen werk'
- 6 - Schrijfopdracht 'Drie woorden'

Coverfoto door Corrie: strand van IJmuiden dat als achtergrond is gebruikt voor de roman 'De man met de hoed'.

- 7 - Lekker schrijven - 'Mesostichon'
Schrijven op de tast
- 8 - Agenda
- 9 - Podium

Wil je de volgende Schrijfglossy die elke twee maanden uit- komt in je mailbox ontvangen? Schrijf je dan in als abon- nee!

Schrijfcafé

- Schrijven uit eigen werk -

Foto door: Corrie

De roman 'De man met de hoed' is tien jaar oud. Tijdens het Schrijfcafé van augustus hebben we hier aandacht aan besteed en gingen we 'Schrijven uit eigen werk'.

Het kost veel tijd en inzet om een roman op papier te krijgen. Vlak na het uitgeven is er veel aandacht voor de roman, maar al snel raakt hij naar de achtergrond. Via de opdrachten in het Schrijfcafé van deze maand heeft 'De man met de hoed' weer even in het zonnetje gestaan.

Kort verhaal via drie woorden

Iemand uit de groep mag willekeurig drie

woorden pikken uit 'De man met de hoed'. We krijgen vijf minuten de tijd om aan de hand van die woorden een kort verhaal te schrijven. Er zitten wel een paar regels aan verbonden (zie opdracht 'Drie woorden' op blz. 6). Bij het voorlezen is het leuk om te merken dat de verplichting tot een open einde een soort spanning oplevert en nieuwsgierig maakt naar het vervolg.

Door vreemde ogen

Corrie leest uit haar roman een passage voor waarin ze een huis schetst dat gebaseerd is op haar ouderlijk huis. Het is beschreven vanuit het perspectief van de hoofdpersoon die het huis voor het eerst

ziet.

We krijgen de opdracht om ons eigen ouderlijk huis, of het eerste huis dat we ons kunnen herinneren, te 'schetsen' in een verhaal. Alsof we het huis bekijken door de ogen van een vreemde. De kunst daarbij is om er geen opsomming van te maken, maar de informatie over het huis stukje bij beetje door het verhaal te verspreiden.

Cover van 'De man met de hoed'.

Spullen van vroeger

We maken ieder voor zich een lijstje van spullen die we ons van vroeger herinneren. Denk aan voorwerpen uit je kindertijd, uit het huis van je (groot)ouders, uit de schuur van je opa, enzovoort. Ter inspiratie leest Corrie een passage voor (zie inzet 'Borden van oma'). We mogen nu zelf één van de

Borden van oma

Ik pak één van de borden die mama me toegeschoven heeft toen ik hier met Gertje kwam wonen, ze zijn van oma geweest. Het glazuur is craquelé. De barstjes liggen als een grillig net in het bord, met mijn nagel volg ik ze, ze zijn glad, je voelt ze niet. Zo lang ik me kan herinneren hadden de borden deze barstjes al. Wat minder dan nu, maar ook toen oma ze nog in gebruik had, waren ze al rijk geaderd.

'Welke borden mag ik gebruiken, oma?' Oma had me gevraagd de tafel te dekken voor ons drieën en ik stond te twijfelen voor de servieskast. Ik hoopte dat ze zou kiezen voor het zondagse servies, die met de geschulpte gouden randjes en de prachtige bloemen in het midden. Oma hoorde me niet, ze klopte slagroom van de dikke laag room die ze eerder die dag van de melk had geschept. De klopper kwam luid tikkend neer op de bodem van de stenen schaal. 'Welke borden oma?' vroeg ik wat harder. Ze klopte even wat rustiger en zei: 'Doe maar de mooie. Het is immers een beetje feest. Vind je niet?' Als het betekende dat we opa's heerlijke aardbeien zouden eten met een flinke dot slagroom, dan was het voor mij inderdaad feest. Van binnen voelde het anders. De brief met het bericht dat ik er een broertje bij had lag nog op tafel: een kort berichtje in het stevige handschrift van mijn vader. Hans zou blij zijn dat hij nu eindelijk een broertje had. Hij was niet blij met alleen maar zussen. De vraag was alleen of dit broertje het wel zou overleven, het vorige broertje was niet ouder geworden dan een paar dagen. Opa en oma hadden blij gedaan toen ze het briefje van papa openden: hun monden lachten, maar hun ogen lachten niet mee. Ze hadden best wel mogen zeggen wat ze dachten, ik wist toch al dat deze waarschijnlijk ook dood zou gaan. Met de borden in mijn handen bleef ik even bij oma staan kijken. Ik zag hoe de witte vloeistof langzaam dikker werd en plotseling slagroom was, oma lette altijd goed op dat ze niet te lang doorging met kloppen anders werd het boter, zei ze. 'Wil jij de klopper aflikken?' Ze hield de klopper omhoog, er zaten een paar dikke plukken slagroom aan gekleefd. Die lieve oma had hem expres niet afgetik, zodat er lekker veel aan zat. Ze pakte de borden van mij over en gaf me de klopper ervoor in de plaats. Met mijn tong likte ik alle draden schoon.

Fragment uit 'De man met de hoed'

Buurvrouw

We bellen aan bij de burens en lopen al bijna weg als toch opeens de deur opengaat. Het is de buurvrouw in haar gebloemde jasshort, haar mollige armen, met kuiltjes in het vet net boven de ellebogen, steken uit de korte mouwtjes. 'Oh jij bent het Paula. Neem me niet kwalijk dat ik niet direct opendeed.' Ze schikt even haar keurig gekapte haren die met een bijna onzichtbaar netje op hun plaats blijven zitten. Alles zit bij haar altijd keurig in het gelid. 'We zitten nog even in het zonnetje op het balkon, zo heerlijk, alleen hoor je daar de bel niet zo goed. Jacob zei al dat hij de bel hoorde. Ik had helemaal niets gehoord, maar hij zei dat ik maar even naar beneden moest gaan, want hij dacht zeker te weten dat er iemand voor de deur zou staan. Hoe is het met de buurvrouw? Oh kijk, samen met de buurjongen. Ben je meegekomen met je moeder? Kom, loop even mee naar boven, Jacob vindt het vast leuk om jullie te zien, hij komt niet zo heel veel buiten zoals je weet, dus ieder verzetje is welkom.' We beklimmen de steile trap, het spiegelbeeld van mijn eigen trap, al heeft deze een mooie traploper van kokos, met koperen roedes. Ze glimmen alsof ze er net op gezet zijn. Buurvrouw De Wit gaat ons voor en als ik per ongeluk naar boven kijk, kijk ik recht onder haar rok. Stevige benen met spataders aan de binnenkant van haar kuit, geperst in twee dikke nylonkousen die met een jarretelle omhooggehouden worden. Snel richt ik mijn blik weer op de trap-treden.

'Wie is daar?' roept de buurvrouw zonder de deur te openen van bovenaan de trap. 'Paula!' roep ik door de brievenbus. 'Het is dringend.' Onmiddellijk gaat de deur open. 'Het zoontje van mijn nieuwe werkgever ligt ziek bij mij thuis, ik moet naar het postkantoor om de dokter te bellen. Kunt u heel even op hem letten?' De buurvrouw kijkt naar zichzelf, ze draagt een knalblauwe duster, bruine kameelharen sloffen en ze heeft de krulspelden nog in met een roze sjaaltje er overheen. Ze haalt haar schouders op en zegt: 'Ach, het is maar voor even. Wat is er eigenlijk met hem aan de hand?' 'Ik denk dat hij de mazen heeft.' 'Och, die arme jongen, dan is hij nog jong zeker.' 'Vijf jaar.' 'Gut gut, zo'n ding nog maar.' Ze schikt haar duster wat beter om haar middel en strikt het ceintuur opnieuw. 'Ga jij maar vast terug. Ik waarschuw mijn man nog even en kom dan naar je toe.'

Twee fragmenten uit 'De man met de hoed'

voorwerpen kiezen uit ons lijstje. Met als opdracht: schrijf iets op over het voorwerp, wat het is, van wie het is, waar je het zag en vertel vervolgens een herinnering die er voor jou aan verbonden zit.

De voorleesronde is als een wandeling door 'Memory lane' waarbij we mogen genieten van elkaars herinneringen.

Markante figuren

Iedereen kent wel iemand, nu of uit het verleden, die er een beetje uitspringt ten opzichte van andere mensen. Misschien die leraar biologie met zijn enorme rode snor of die medestudent die altijd helemaal in het paars gekleed was. We krijgen even de tijd om te bedenken welke personen in ons leven het predicaat 'markant figuur' verdienen. Ter inspiratie leest Corrie twee korte passages voor (zie inzet 'Buurvrouw'). Voor de buurvrouw die hierin een rol speelt, heeft een buurvrouw uit haar eigen kindertijd model gestaan.

We mogen nu zelf aan de slag met één van de markante personen van ons eigen lijstje. Te beginnen met het maken van een mindmap. We zetten onze persoon in het midden van een leeg vel en omringen hem met alles wat ons te binnen schiet over deze persoon die kenmerkend zijn: uiterlijk, trekjes, tics, vaste uitspraken, enzovoort.

Vervolgens mogen we in zeven minuten een scene schrijven waarin de gekozen persoon een rol speelt. We mogen daarbij gebruik maken van de kenmerken die we

in de mindmap verzameld hebben. We proberen bij het schrijven voor elkaar te krijgen dat de lezer/luisteraar onze markante figuur als het ware voor zich zal zien. Het kost wat moeite om het voor elkaar te krijgen, maar het voorlezen van de teksten is vervolgens een feestje. Vaak lachwekkend, soms schrijnend, maar zonder uitzondering zijn het allemaal mooie persoonlijke verhalen.

Zo werkt het Schrijfcafé

Tijdens het Schrijfcafé krijg je creatieve schrijfoopdrachten aangeboden, met de bedoeling jou als deelnemer te prikkelen om te gaan schrijven. Het gaat daarbij niet om hoe goed je schrijft, maar dát je schrijft. Om deel te nemen aan het Schrijfcafé hoef je geen lid te zijn. Elke bijeenkomst staat op zichzelf en kun je los volgen. [Lees meer over het Schrijfcafé op de website.](#)

Schrijfoopdracht 'Drie woorden'

1. Pak een boek. Misschien ligt er eentje op je nachtkastje of neem het boek dat je als laatste gelezen hebt. Ben je in het bezit van 'De man met de hoed', neem dan die...
2. Prik willekeurig in het boek drie verschillende woorden (geen lidwoorden, bijwoorden, e.d. maar woorden met betekenis). De woorden zullen hoogstwaarschijnlijk niets met elkaar te maken hebben, maar gedrieën zullen ze toch al snel een beeld in je hoofd geven.
3. Op basis van de drie geprikte woorden ga je 8 minuten schrijven. Hierbij heb je rekening te houden met onderstaande regels:
 - ◇ Je tekst moet beginnen met één van de drie geprikte woorden
 - ◇ De twee andere woorden moet je in de eerste vier zinnen gebruiken;
 - ◇ Gaat de timer af, stop dan direct met schrijven en eindig met ... ook al is het middenin een zin.

DE MAN
MET DE HOED
roman. Corrie Gramser

Lekker schrijven

Foto door: [Eren Li](#)

Stel je voor dat je je ogen niet (meer) kunt gebruiken. Je zult van alles gaan missen. Andere zintuigen zullen belangrijker worden. In de maand september schreven we tijdens het Schrijfcafé 'op de tast'.

Als je altijd goed hebt kunnen zien, is kijken zo vanzelfsprekend. Pas als je erover na gaat denken of erover schrijft, beseft je wat je hebt en wat je zou missen. Voor de gelegenheid waren de naamkaartjes tijdens het Schrijfcafé voorzien van de namen in braille. Verder deden we een schrijfoopdracht aan de hand van moeilijk te herkennen voorwerpen die in zakjes

zaten. We konden ze niet zien, alleen maar voelen. Het zet je tastzintuig op scherp.

Zet jouw 'voelen' ook even voorop door de schrijfoopdracht 'Mesostichon' te doen.

Handje
over **het** strand
haar **handje**
in de mijne
meidenweekend aan zee
de **jongens** bleven thuis
heerlijk **genieten** met z'n twee

Schrijfoopdracht 'Mesostichon'

1. Neem het zintuig voelen/aanraken in gedachten. Bedenk vijf voorbeelden van wat je fijn vindt om te voelen (zoals fluweel, omhelzing, een dier aaien) en drie die je niet prettig vindt (zoals cactus, geknepen worden, kou).
2. Schrijf vijf minuten lang over één van de items op je lijstje.
3. Lees je tekst terug en kies één woord dat je meer raakt dan de andere woorden.
4. Gebruik dit woord voor een mesostichon. Dit is een versje waarbij je het gekozen woord verticaal in het midden zet. Zie hiervoor het voorbeeld in de blauwe inzet.
5. Laat het woord opvallen door er een andere kleur voor te gebruiken.

TIP! NB De dichtvorm is leuk om te gebruiken in een felicitatiekaart. Gebruik bijvoorbeeld de naam van de pasgeboren baby, het woord pensioen of verhuisd als centraal woord van de mesostichon.

AGENDA

Bekijk de agenda op de website of kijk voor informatie over onderstaande activiteiten op www.zinexpres.nl. Daar is nog veel meer leuks te vinden.

OKTOBER

Datum	Tijd	Activiteit	Locatie
Donderdag 02/10		De nieuwe <u>Schrijfglossy</u> komt uit. Wil je ook iets plaatsen in het online tijdschrift? <u>Neem dan contact op.</u>	
Woensdag 15/10	14:00-16:00	Schrijfcafé Soest	Vereniging Artishock Steenhoffstraat 46A
Zaterdag 18/10	10:00-12:00	Schrijfcafé Hilversum	Centrum Viore Oosterengweg 44
Dinsdag 21/10	19:30-21:30	Schrijfcafé Kortenhoef	Buurtkamer 3D Dodaarslaan 16

NOVEMBER

Datum	Tijd	Activiteit	Locatie
Zaterdag 15/11	10:00-12:00	Schrijfcafé Hilversum	Centrum Viore Oosterengweg 44
Dinsdag 18/11	19:30-21:30	Schrijfcafé Kortenhoef GAAT DEZE MAAND NIET DOOR	Buurtkamer 3D Dodaarslaan 16
Woensdag 19/11	14:00-16:00	Schrijfcafé Soest	Vereniging Artishock Steenhoffstraat 46A

DECEMBER

Datum	Tijd	Activiteit	Locatie
Donderdag 04/12		De nieuwe <u>Schrijfglossy</u> komt uit. Wil je ook iets plaatsen in het online tijdschrift? <u>Neem dan contact op.</u>	
Dinsdag 16/12	19:30-21:30	Schrijfcafé Kortenhoef	Buurtkamer 3D Dodaarslaan 16
Woensdag 17/12	14:00-16:00	Schrijfcafé Soest	Vereniging Artishock Steenhoffstraat 46A
Zaterdag 20/12	10:00-12:00	Schrijfcafé Hilversum	Centrum Viore Oosterengweg 44

PODIUM

Voor schrijfsels van klanten

Tekstje n.a.v. oproepje in Schrijfglossy van augustus om iets te plaatsen in het te komen nummer. Neem contact op als je ook een keer een plekje op het podium wilt.

Haiku

Geschenk gegeven-
een doosje uit een ver land
gevuld met wensen.

Frederike Jeurink